

kunne naa til en nem Afgørelse af Salgs- spørgsmaal og derved undgaa, at en saadant Proces bliver draget hen i lang Tid, saa paagældende Hest eller Kreatur staar og æder sig selv op i Mellemtiden. Det er noget, der tidt og ofte sker nu, og jeg tror, det ærede Medlem har Ret i det ønskelige i en Lovbestemmelse her og har sat Fingeren paa et Punkt, det er værd at tænke over. Jeg skal have min Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold.

— Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) sagde i sin lange Tale et Par Ord med Adresse til mig — det findes Spalte 380 i Tidenden: „Men man har jo f. Eks. i forrige Samling set den højtærede Justitsminister gaa uden om sit Parti og forhandle med Højre om Genneførelsen af den bekendte Pryglelov.“ Naar man fremsætter den Slags Beskyldninger, maa man ogsaa være parat til at føre sine Beviser i Marken. Jeg opfordrer det ærede Medlem til at gøre det. Hans Beskyldning er fuldstændig usandfærdig og utilforladelig.

Endelig ankede det ærede Medlem for Horsens (Lyngsie) over de Reglementer, der udstedes ved Anlæg af ny Jernbaner. Jeg tror om disse Reglementer, at de ere fuldt saa vel i det store Flertal af de paagældende Arbejderes Interesse som i nogen andens Interesse. Sagen er nemlig den, at ved saadanne Anlæg kommer der altid en Del Eksistenser, som ikke komme der for det godes Skyld, eller, hvis de gøre det, i alt Fald meget hurtig glemme deres gode Hensigter, og saa kan et saadant Politireglement og en Poliassistents gøre deres gode Nytte, saaledes at der bliver nogenlunde til at være for de rolige Arbejdere og nogenlunde til at være for Egnens Befolkning. Jeg saa en Gang i Sommer, det var vist i August Maaned, en flammende Artikel i „Socialdemokraten“ mod Reglementet angaaende Anlægget af Slangstrup-Banen — og saa varede det ikke uden 3—4 Dage derefter, saa kom Egnens Beboere og sagde: hvor bliver Poliassistenten af, vi tør ikke gaa udenfor Døren om Aftenen; saadanne ere Forholdene. Jeg skal endnu bemærke, at skønt vi her have haft den Slags Reglementer lige siden 1845, og skønt der lige til de sidste Aar stadig er udstedt Reglementer, er der dog aldrig fra de Arbejdere, det angaar, blevet rejst nogen Klage. Jeg har i det mindste aldrig hørt saadanne Klager før for 3 Aar siden, kort efter at jeg havde tiltraadt mit Embede. Da kom nemlig det ærede Medlem for

Horsens (Lyngsie) op til mig og spurgte mig om det forfærdelige Reglement, der var underarbejdet angaaende Sorø-Vedde-Banen. Jeg sagde: jeg har lidt travlt i Øjeblikket, men kom igen om nogle Dage, saa skal jeg have grundet over det. Men Sagen var ikke mere vigtig, end at disse „nogle Dage“ ere blevne til 3 Aar, og jeg sidder endnu i Justitsministeriet og venter det ærede Medlems Ankomst.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Til den ærede Justitsminister skal jeg sige angaaende det Spørgsmaal, jeg tillod mig at rette til ham forleden Dag om Købstadkommunernes Afholdelse af Udgifter til Polakker, der komme her til Landet, at det forekom mig, at det Svar, Justitsministeren her i Dag gav, var mere egnet til at fremkalde Munterhed og Latter end egnet til at oplyse denne Sag. Den ærede Justitsminister gaar ud fra en urigtig Betragtning, hvis han tror, at vi Socialdemokrater eller Arbejderne i Almindelighed se skævt til de fattige Folk fra Polen eller Finland, der komme for at søge Arbejde her; tværtimod, de danske Arbejdere have inderlig Medynk med disse Folk, men et andet Spørgsmaal er om Købstadkommunernes Forhold til disse Menneskers Hjemtransport, og det forekommer mig, at vor Stilling til disse Mennesker rent personligt og menneskeligt intet har at gøre med Kommunernes Afholdelse af Udgifter, som strengt taget ikke komme dem ved. Jeg tror ogsaa, at de allerfleste af de her tilstedeværende kommunale Repræsentanter, enten de saa have Sæde i Sogneraad eller Byraad, ville give mig Ret i, at det er meningsløst, at Købstadkommunerne skulle have Udgift ved Transporten af Folk, der blive lokkede og narrede herop og mange Gange maa finde sig i en højest vilkaarlig Behandling fra Herremændenes og Polakimportørernes Side.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem har Ret i, at der kan være Forskel paa de rent personlige og menneskelige Følelser og de købstadkommunekasselige Følelser. Naar han imidlertid har henvendt disse Bemærkninger til mig, maa jeg gaa ud fra, at han har ønsket at høre min Mening om Sagen set fra den personlige og menneskelige Følelses Standpunkt. Havde det ærede Medlem ønsket at se